

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia körlevele Árpád-házi Szent Erzsébet ünnepére

Kedves Testvérek!

Árpád-házi Szent Erzsébet ünnepe minden esztendőben élénk állítja a magyar királylány példáját, akit a felebaráti szeretet szentjeként ismert meg az egész világ. Ez az ünnep szembesít minket azzal is, hogy **bár mindössze 24 évet élt, számára ennyi idő elegendőnek bizonyult ahhoz, hogy megértse és tettekre váltsa az evangélium tanítását.**

Mi volt a titka? Elsősorban az, hogy lélekben azonosulni tudott az Úr Jézussal és így életre váltotta a Mester utolsó ítéletről szóló szavait: *„Amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek”* (Mt 25,40). Amikor a szegénység keresztjét hordozókkal találkozott, **felismerte bennük a szenvedő, keresztjét hordozó Krisztust.** Amikor az éhezőknek enni, a szomjazóknak inni adott, amikor a hajléktalanokat befogadta, a ruhátlanokat felöltöztette, a betegeket ápolta, a szomorúakat vigasztalta, nemcsak a szükséget szenvedő embereket, hanem a velük közösséget vállaló Isten Fiát is szolgált.

Erzsébetnek egész élete istenszolgálat volt. Úgy élt, hogy nemcsak családjára, szeretett férjére és a gyermekeire tudott gondolni, hanem azokra az ismeretlen szegényekre is, akikkel maga Krisztus fűzte testvéri kötelékbe. Ez az Istenre és minden emberre kiáradó szeretet tette képessé arra, hogy nemcsak szeretve és másoktól körülrajongva, hanem ellenszélben és magára maradva is megvalósítsa **élete jelmondatát: „Tegyétek boldoggá az embereket!”.** **Ez a szeretet egyfajta állandó derűvel vértette fel őt. Nem véletlen, hogy halálos ágyán azt mondta egyik szolgálólányának: „Tudd meg, hogy nagyon boldog voltam...”**

Árpád-házi Szent Erzsébet élete példa számunkra mind a családi, mind pedig a szolgáló szeretetben. Élete olyan nagy hatással volt kortársaira, hogy halála után négy évvel, 1235-ben szentté avatta az egyház és ma is ő a legismertebb magyar szent a világon.

Szent Erzsébet élete ma is példa mindannyiunk számára: imádságban eltöltött perceink, vezekléseink, keresztthordozásaink csakúgy, mint családi életünk és pihenéssel eltöltött időnk mind-mind kedvesek lehetnek az Úrnak, ha bennünk él az Ő szeretete.

Amikor Szentatyánk, Ferenc pápa az elmúlt évben először hirdette meg a szegények világnapját, az a cél vezette, hogy felrázza a keresztény közösségek lelkiismeretét és ösztönözze őket a szeretet cselekedeteinek gyakorlására, hogy Krisztus szeretetének beszédes jelei legyenek nemcsak a rászorulóknak, hanem az egész világ számára. **A szentéletű pápának, VI. Pálnak 1967-ben megfogalmazott intése** pedig napjainkban – amikor nyugati kultúránkban többen halnak meg túltápláltság, mint éhezés következtében – különösen is aktuális: *„Köztudomású, milyen szigorú szabatossággal fogalmazták meg az egyházatyák a gazdagok kötelességeit a szegények iránt: »Amit a szegénynek adsz, nem a magadéból adod - mondja Szent Ambrus, csak azt adod vissza, ami az övék. Hiszen azt foglalod le magadnak, ami mindenki közös használatára adatott. A föld mindenkié, nem a gazdagoké«. Vagyis a magántulajdon senki számára sem képez abszolút és feltétel nélküli jogot. Senkinek sem szabad a maga kizárólagos használatára fenntartania szükségleteit meghaladó javakat akkor, amikor a többiek még a szükséges létminimummal sem rendelkeznek”* (Populorum Progressio, 23).

Ezért most mi is bizalommal fordulunk keresztény hívő testvéreinkhez, hogy **november 25-én, vasárnap adományaikkal segítsék Egyházunk karitatív munkáját.** Emellett a Karitás az idei esztendőben is elindítja adventi segélyprogramját „*Tárjátok ki a szíveteket*” címmel, amelynek keretében a Karitás karácsonyi és téli krízishelyzeti tevékenységéhez lehet csatlakozni a segélyakciók támogatásával, valamint az 1356-os adományvonal felhívásával.

Egyúttal megköszönjük a közel tízezer önkéntes áldozatos munkáját, amelyet az egyházmegyék karitászcsoportjaiban hazánk mintegy 800 településén végeznek. Ezt a nagy kihívást jelentő szolgálatot jelentősen segítette az elmúlt években a kedves testvérek templomi adománygyűjtések alkalmával nyújtott nagylelkű támogatása.

Szívből kívánjuk, hogy minden keresztény testvérünk minél gyakrabban tapasztalhassa meg életében azt a lelki élményt, amelyet így szoktunk megfogalmazni: „jót tenni jó”, amikor is szívünk mélyén meghalljuk az Atya szavát: „*Jól van, te hűséges, derék szolgáló...*” (Mt 25,21). De eszükbe juthatnak Jézus szavai is, amelyeket Pál apostol idéz: „*Nagyobb boldogság adni, mint kapni*” (ApCsel 20,35).

Árpád-házi Szent Erzsébet mennyei közbenjárása is segítsen mindannyiunkat a jócselekedetekben és a jóban való megmaradásban.

Budapest, 2018. november 11.

Magyar Katolikus Püspöki Konferencia

Kérjük Paptestvéreinket, hogy jelen körlevelünket 2018. november 18-án, az évközi 33. vasárnapon minden szentmisén olvassák fel a híveknek.